

CARPPE DIEM¹ – Javno-privatnim partnerstvom i promjenama zakonskog okvira do novog zapošljavanja

Smjernice za pripremu javne politike

Oktobar, 2011.

Primjeri zemalja Evropske Unije koje su se oprijedijelile za javno-privatno partnerstvo i komplementarnost u pružanju usluga posredovanja pri zapošljavanju ukazuju na to da posredovanje pri zapošljavanju može biti efektivnije i efikasnije. Konvencija 181 Međunarodne organizacije rada (*International Labour Organization*) o privatnim agencijama za zapošljavanje upućuje na potrebu saradnje između javnih i privatnih službi, jer iskustva zemalja u kojima se ona primjenjuje pokazuju da na tržištima rada ima prostora za djelovanje i jednih i drugih.

Uvođenje javno-privatnog partnerstva kroz saradnju i komplementarnost, kao policy opcija koju su zajednički odabrali predstavnici relevantnih institucija iz Republike Srpske i Federacije BiH, podrazumijeva izmjenu i dopunu pet zakona i četiri podzakonska akta, koje predstavljamo u ovim Smjernicama za pripremu javne politike, zajedno sa argumentima o važnosti njihovog usvajanja.

¹ "Carpe diem quam minimum credula postero" („Što možeš učiniti danas, ne ostavljaj za sutra“ ili „Dok možeš čini dobro, jer sutra može biti prekasno.“) – stih iz Horacijevih *Oda*.

Javno-privatno partnerstvo i pružanje usluga

Potreba za sve većim ulaganjem u javnu infrastrukturu radi povećanja efektivnosti javnog sektora i poboljšanja njegovih usluga je sve evidentnija. Međutim, javna infrastruktura i usluge javnog sektora često nisu u mogućnosti da prate povećanje standarda države, niti da odgovore sa pružanjem usluga određenog kvaliteta. Stoga se inoviraju načini dotadašnjeg pružanja usluga, sa čestim iskoracima ka novim modelima kao što je javno-privatno partnerstvo. Upravo su to i najvažniji trendovi kojima se kreću zemlje Evropske unije u pronalaženju efektivnijih načina pružanja javnih usluga, naročito u vezi sa programima zapošljavanja i privatnim posrednicima pri zapošljavanju.

Značajan podsticaj javno-privatnom partnerstvu u Evropskoj uniji je pružen kroz Zelenu knjigu o javno-privatnom partnerstvu Evropske unije o javnim ugovorima i koncesijama. Ovaj dokument se bavi analizom pojave javno-privatnih partnerstava sa ciljem definisanja njihovih oblika, te razdvajanjem samih partnerstava od koncepta javnih nabavki. Istovremeno, zajednički cilj svih oblika ugovora o javno-privatnom partnerstvu je saradnja između javnog sektora i privatnih preduzetnika radi osiguranja nove ili poboljšane javne infrastrukture, te boljeg pružanja usluga. Osnovni elementi koji karakterišu javna-privatna partnerstva su vidljiva u dugoročnošću odnosa između partnera, načinu finansiranja, dominantnoj ulozi javnog partnera u definisanju ciljeva sa stanovišta javnog interesa, prenosu rizika na privatne partnere, te definisanju naknadi koju javni partner plaća privatnom partneru.

Ciljevi koji se žele postići ugovaranjem javno-privatnog partnerstva mogu se sažeti u sljedećem²:

- Unapređenje dostupnosti i kvalitete javnih usluga koje dobija krajnji korisnik;
- Ugovaranje i izvođenje većeg broja projekata;
- Podjela rizika između privatnog i javnog sektora, radi svrsishodnijeg i efikasnijeg korištenja sredstava poreskih obveznika;
- Iskorištavanje veće efikasnosti privatnog sektora, kojom se omogućava efikasnije građenje te bolje upravljanje izgrađenim projektima od javnog sektora;
- Stvaranje dodane vrijednosti kroz spajanje resursa, napora i znanja privatnog i javnog sektora;
- Povećanje produktivnosti, tržišnog takmičenja, racionalnog korištenja privrednih kapaciteta privatnog i javnog sektora;
- Transparentnost u izboru i ugovaranju, pronalaženje novih rješenja u izgradnji i održavanju javne infrastrukture;
- Srednjoročna i dugoročna stimulacija privredne aktivnosti;
- Racionalno korištenje javnih sredstava na dobrobit svih javnih službi.

² SNV/MDPI (SDC), Javno-privatno partnerstvo kao instrument unapređenja usluga na lokalnom nivou, novembar 2009. godine

Javno privatno-partnerstvo u pružanju usluga posredovanja pri zapošljavanju u Bosni i Hercegovini

Javno-privatno partnerstvo predstavlja novinu za način realizacije javnih poslova i pružanje javnih usluga. Iako se u prošlosti mogu pronaći pojedini primjeri ovakvih ugovora, okvir javno-privatnog partnerstva se još uvijek razvija u sklopu domaće legislative i načina isporuke usluga.

Zakonska regulativa koja se odnosi na javno-privatno partnerstvo u BiH obuhvata:

- Zakoni o javno-privatnom partnerstvu ("Službeni glasnik RS", broj 59/09, "Službeni glasnik Brčko Distrikta BiH, broj 07/10)
- Zakon o zaduživanju, dugu i garancijama BiH ("Službeni list BiH", broj 52/05);
- Zakoni o koncesijama (BiH, entitetski i kantonalni);
- Zakon o obligacionim odnosima (entitetski zakoni)
- Zakon o javnim nabavkama BiH ("Službeni list BiH", broj 49/04, 19/05, 52/05, 08/06, 24/06 i 70/06)

Zakonima o javno-privatnom partnerstvu³ postavljen je okvir za primjenu javno-privatnih partnerstava, polazeći od širih privrednih i socijalnih ciljeva kojim se rukovodi infrastrukturni razvoj.

Posmatrajući Bosnu i Hercegovinu, može se reći da koncept javno-privatnog partnerstva još uvijek traži svoje mjesto u načinu funkcionisanja javnog sektora, te pružanju javnih usluga. Naročito je to vidljivo u segmentu posredovanja pri zapošljavanju i odnosa javnih i privatnih posrednika pri zapošljavanju.

Dosadašnja saradnja privatnih posrednika pri zapošljavanju sa javnim zavodima se odvijala na nekoliko načina:

- Zajednička organizacija sajмова zapošljavanja,
- Zajednička organizacija okruglih stolova,
- Zajednička organizacija radionica za nezaposlenu omladinu.

Problem kod svih ovih zajedničkih aktivnosti je taj što je inicijator bio ili neko od donatorskih agencija ili same privatne agencije, dok su javni zavodi za zapošljavanje tu imali pasivnu ulogu. Istovremeno, nijedna od ovih aktivnosti nije bila zasnovana na ugovornim odnosima, niti obrascima koji se primjenjuju pri definisanju javno-privatnog partnerstva. Uzimajući sve kapacitete koje posjeduju, može se slobodno reći da privatne agencije zaista mogu obavljati poslove iz nadležnosti javnih zavoda za zapošljavanje, no da su nedovoljno iskorišteni u primjeni modela javno-privatnog partnerstva u posredovanju pri zapošljavanju.

³ Zakon o javno-privatnom partnerstvu u FBiH još uvijek nije donesen iako je u martu 2010. godine predstavljen njegov nacrt.

Javno-privatno partnerstvo u posredovanju pri zapošljavanju u zemljama EU

Da se nešto više može učiniti u vezi sa načinom posredovanja pri zapošljavanju, govore i primjeri zemalja Evropske Unije koje su se oprijedijelile za javno-privatno partnerstvo i komplementarnost u pružanju usluga posredovanja pri zapošljavanju. Model saradnje je posebno razvijen Njemačkoj (gdje se koristi vaučerski model) i Velikoj Britaniji (gdje se koristi tenderski model). S obzirom da je tenderski model koji se koristi u Velikoj Britaniji predstavljen u Smjernicama za pripremu javne politike „Podzakonski akti – preduslov za djelotvornu liberalizaciju tržišta rada“, objavljenim u avgustu 2011., u nastavku pišemo o vaučerskom modelu koji se primjenjuje u Njemačkoj.

Primjer Njemačke

Nosilac politike zapošljavanja na nacionalnom nivou u Njemačkoj je Federalna agencija za zapošljavanje, a njena djelatnost je posredovanje u zapošljavanju, isplata naknada za nezaposlenost i implementacija programa aktivnih mjera zapošljavanja. Organizovana je u 10 regionalnih i 180 lokalnih kancelarija sa ukupno 89.000 zaposlenih. Iako se svi nalaze pod okriljem Ministarstva za rad i socijalna pitanja, lokalne službe imaju autonomiju kada su u pitanju odluke o izvršavanju usluga i o resursima koji će biti alocirani za implementaciju aktivnih mjera zapošljavanja. Značajna reforma javnog sistema zapošljavanja je urađena 2001. godine, a ona je podrazumjevala ne samo racionalizaciju javnog sistema za podršku zapošljavanju, već i uvođenje privatnog sektora u ovu oblast.

Javnim službama za zapošljavanje je dozvoljeno sklapanje ugovora sa privatnim operaterima za posredovanje u zapošljavanju ili pružanje usluga koje su u funkciji podsticanja zapošljavanja (profilisanje posla, treninzi, tehnike apliciranja na upražnjena radna mjesta itd.). Klijenti (nezaposlene osobe), koji se na evidenciji javne službe nalaze duže od šest mjeseci, imaju pravo potražiti pomoć privatnih agencija sa kojima je država sklopila ugovor o partnerstvu, za posredovanje u zapošljavanju ili za pohađanje obuka za jačanje vještina bitnih za pronalaženje posla. Glavni alati u tom procesu su vaučer za posredovanje u zapošljavanju i vaučer za trening i stručnu obuku.

Svi klijenti koji su evidentirani kod javne službe za zapošljavanje duže od šest mjeseci, mogu zahtijevati da im se odobri korištenje vaučera, koje će moći koristiti za plaćanje usluga privatnih agencija za posredovanje u zapošljavanju. U slučaju uspješnog zapošljavanja te osobe, agenciji koja je to realizovala država isplaćuje 2.000 EUR u dvije rate. Obaveza agencije je da klijentu obezbijedi radni angažman koji će trajati duže od šest mjeseci i da javnoj službi za zapošljavanje dostavi dokaze da je to zapošljavanje bilo rezultat angažovanja te agencije. Trening vaučeri su instrument koji klijentima osiguravaju slobodu u izboru organizacije koja će im pružiti obuku. Javne službe za zapošljavanje nemaju nikakvog uticaja na klijente kada je u pitanju njihov izbor organizacije koja će realizovati obuku. Organizacija koja vrši obuku mora biti sertifikovana od strane agencija koje sarađuju sa službom zapošljavanja, a izbor je limitiran

brojem onih organizacija koje su imale značajne rezultate u implementaciji reintegracionih mjera (70% klijenata nađe posao šest mjeseci nakon završetka programa).

Ugovori između javnih službi za zapošljavanje i privatnih institucija, obezbjeđuju se institucijom tendera, na osnovu kojeg javna služba odlučuje o ponudama privatnih agencija, vodeći računa o kriterijumu kvaliteta usluge i cijene. Ugovori predviđaju da će država agencijama za te usluge isplaćivati određeni iznos, na mjesečnom nivou, po osobi kojoj je pružena obuka. Takođe, agencija ima pravo na dodatne premije, za svaku osobu kojoj je pružena obuka pomogla u pronalaženju posla.

Budući koraci za uspostavljanje saradnje javnog i privatnog sektora u BiH u oblasti posredovanja pri zapošljavanju

Uvođenje javno-privatnog partnerstva kroz saradnju i komplementarnost će zahtijevati promjenu određenih zakonskih i podzakonskih akata, te postojeće prakse „nesaradnje“ između javnog i privatnog sektora. Javno-privatno partnerstvo u oblasti zapošljavanja, su inicijative u kojima javne ustanove za zapošljavanje i privatne agencije saraduju u interesu postizanja posebnih ili specifičnih ciljeva na tržištu rada. U suštini, ovo partnerstvo podrazumijeva proces inkorporiranja praksi i ekspertiza iz privatnog sektora u primjeni javnih politika zapošljavanja. Već duži niz godina iskustva pokazuju da vlasti i javne ustanove ne mogu same zadovoljiti rastuće potrebe za uslugama koje podstiču zapošljavanje, pa je sve očitija potreba za podrškom drugih sektora, posebno privatnog. Nezadovoljstvo radom i rezultatima rada javnih službi, doveli su do toga da poslodavci i tražioci posla koriste druge kanale zapošljavanja. Takođe, treba napomenuti da je teško održiva praksa u kojoj se, kada su javne službe jedini isporučioци usluga za nezaposlene, država javlja u isto vrijeme i kao isporučilac i kao kupac tih usluga.

Nema univerzalnog modela javno-privatnog partnerstva, već svaka zemlja traži svoj način uspostave međusobnih relacija. Konvencija 181 o privatnim agencijama za zapošljavanje upućuje na potrebu saradnje između javnih i privatnih službi, jer iskustva zemalja u kojima se ona primjenjuje, pokazuju da na tržištima rada ima prostora za djelovanje i jednih i drugih. Preporuka Međunarodne organizacije rada (*International Labour Organization*) 188 koja dopunjuje Konvenciju 188 iz 1997. godine, daje široku lepezu prijedloga kako ta saradnja može i treba da se odvija:

- razmjena informacija,
- razmjena oglasa za upražnjena mjesta,
- pokretanje zajedničkih projekata posebno u oblasti treninga,
- zaključivanje ugovora između privatnih i javnih partnera u vezi realizacije - aktivnosti kao što su projekti integracije dugoročno nezaposlenih osoba,
- obuka osoblja i
- konsultacije vezane za pitanje razvijanja profesionalnih performansi.

Javno-privatno partnerstvo se najviše manifestuje kroz saradnju i komplementarnost u pružanju usluga nezaposlenim licima. Saradnja je jedna vrsta dogovora između javnih službi za zapošljavanje i privatnih institucija, koja ne uključuje bilo kakve finansijske obaveze, a odvija se u domenu razmjene informacija i zajedničkog korištenja baza podataka. Ona može podrazumjevati i razmjenu preciznijih detalja o kretanjima na tržištu rada i uslovima na njemu. Ovaj oblik međusobnih relacija preferiraju javne službe i mada je ovo nekomercijalni odnos, obje strane imaju koristi od njega: privatne agencije ostvaruju prihode po osnovu osiguravanja posla za klijente, a interes javnog sektora je u tome što se zapošljavanje vrši uz minimalne ili nikakve javne troškove.

Model komplementarnosti podrazumijeva preusmjeravanje javnih fondova privatnim ugovaračima (privatnim profitnim ili privatnim neprofitnim organizacijama), koje će obavljati neke od aktivnosti ili isporučivati usluge koje su tradicionalno dodijeljene javnim službama za zapošljavanje. Ovaj oblik partnerstva ne ukida ingerencije javnih službi u tim oblastima, niti je on njemu suprotavljen. Uspostavljanje partnerstva u njih uvodi privatne ekspertize, koje trebaju umanjiti stručne i druge deficite javnih službi koji mogu biti prijetnja za efikasno ispunjavanje ciljeva javnih politika zapošljavanja. U ovoj formi partnerstva resorna ministarstva i javne službe za zapošljavanje zadržavaju dominantnu ulogu kao planeri i upravljači programa.

Šta smo uradili tokom implementacije projekta „Liberalizacija tržišta rada“?

Da bismo precizno i pouzdano ustanovili kakvo je stanje na tržištu rada, a posebno u oblasti posredovanja pri zapošljavanju, tokom implementacije projekta „Liberalizacija tržišta rada“ uradili smo sljedeće analize:

- analiza ključnih aktera tržišta rada u BiH (u Republici Srpskoj, Federaciji BiH i Tuzlanskom kantonu),
- analiza prednosti ratifikovane Konvencije 181 Međunarodne organizacije rada (*International Labour Organization*) o privatnim agencijama za posredovanje pri zapošljavanju,
- analiza potrebnih promjena u zakonskim i podzakonskim rješenjima,
- analiza stanja i potreba privatnih agencija za pružanje usluga posredovanja pri zapošljavanju i
- analiza aktivnih mjera podrške zapošljavanju.

Na osnovu ovih analiza i policy opcije „uvođenje javno-privatnog partnerstva kroz saradnju i komplementarnost“ koju su zajednički odabrali predstavnici relevantnih institucija iz Republike Srpske i Federacije BiH, pripremljena je policy studija o potrebi liberalizacija tržišta rada. Na osnovu toga, pripremljeni su prijedlozi izmjena i dopuna zakonskih i podzakonskih akata, sa detaljnim obrazloženjima koje ukratko predstavljamo.

Zakoni

1. Zakon o Agenciji za rad i zapošljavanje BiH

U radnom materijalu izmjena i dopuna Zakona o Agenciji za rad i zapošljavanje Bosne i Hercegovine (Službeni glasnik BiH br. 21/03 i 43/09), u dijelu nadležnosti agencije, uređena je saradnja i sa privatnim agencijama za posredovanje u dijelu koji se tiče:

- izvršenja preuzetih međunarodnih obaveza,
- implementacije međunarodnih standarda i politika u oblasti zapošljavanja,
- sprovođenja međunarodnih ugovora u oblasti zapošljavanja,
- saradnje na međunarodnim projektima od interesa za BiH,
- saradnje na zapošljavanju u skladu sa ponudom i potražnjom domaće i inostrane radne snage,
- saradnje u oblasti istraživanja tržišta (istraživanja, privrednih, društvenih i drugih kretanja), stanja zaposlenosti i nezaposlenosti i međusobnih uticaja i predlaganja potrebnih mjera i aktivnosti na unapređenju zapošljavanja.

2. Zakon o radu Republike Srpske - prečišćeni tekst (Službeni glasnik Republike Srpske br. 55/07)

- Iako se u principu ne rade izmjene prečišćenih tekstova zakona, prema obrađivačima i predlagačima zakona o radu upućuje se inicijativa da se u budućem Zakonu o radu ugrade odredbe koje će u odnosu na dosadašnja rješenja regulisati i sljedeće:
- da se u poslodavce uključe agencije za privremeno zapošljavanje i druga pravna i fizička lica koja su registrovana za ustupanje ljudskih resursa,
- da se obaveže ministar rada i boračko-invalidske zaštite da posebnim pravilnikom uredi uslove rada za agencije za privremeno zapošljavanje,
- da Ministarstvo rada i boračko-invalidske zaštite Republike Srpske uspostavi i vodi registar agencija za privremeno zapošljavanje.

3. Zakon o radu Federacije BiH (Službene novine Federacije BiH br. 43/99; 32/00 i 29/03) i Tuzlanskog kantona (Službene novine Tuzlanskog kantona br. 16/00 i 09/04)

Prijedlog je da se izvrše izmjene i dopune ovih zakona na sljedeći način:

- u poslodavce treba uključiti agencije za privremena zapošljavanja i druga pravna i fizička lica koja su registrovana za ustupanje ljudskih resursa,
- ministar rada i socijalne politike će posebnim pravilnikom urediti uslove rada za agencije za privremena zapošljavanja.

4. Zakon o posredovanju u zapošljavanju i pravima za vrijeme nezaposlenosti (Službeni glasnik Republike Srpske br. 30/10)

Ovaj zakon bi trebalo da bude korigovanu smislu:

- da poslove posredovanja pri zapošljavanju ravnopravno obavljaju javne ustanove i privatne agencije za zapošljavanje,
- mogućnosti plaćanja naknade za usluge posredovanja od zaposlenih lica koja mijenjaju posao,
- obavezne saradnje javnih ustanova i privatnih agencija za zapošljavanje u interesu nezaposlenih lica i poslodavaca,
- da se za praćenje saradnje formira komisija od 5 članova, na osnovu odluke resornog ministra,
- da su privatne agencije za zapošljavanje uključene u realizaciju javnih radova,
- brisanja sa evidencije zavoda za zapošljavanje kada se ugovor o radu zaključi posredstvom privatne agencije.

5. Zakon o posredovanju u zapošljavanju i socijalnoj sigurnosti nezaposlenih osoba (Službene novine Federacije BiH br. 40/01; 22/05 i 9/08)

Prijedlog je da se izvrše izmjene i dopune ovog zakona u smislu:

- da pravo posredovanja pri zapošljavanju, pored pravnih lica, treba dati i fizičkim licima kao poduzetnicima, tako da su svi ravnopravni sa zavodom za zapošljavanje,
- obaveze saradnje javnih ustanova i privatnih agencija u interesu nezaposlenih lica i poslodavaca,
- da se za praćenje saradnje formira komisija od 5 članova, na osnovu odluke resornog ministra.

Podzakonski akti

1. Pravilnik o uslovima koje moraju ispunjavati pravna i fizička lica koja se bave poslovima posredovanja pri zapošljavanju (Službeni glasnik Republike Srpske br. 30/10)

Predloženim izmjenama i dopunama Pravilnika, predviđeno je:

- da privatne agencije za posredovanje pri zapošljavanju mogu učestvovati u realizaciji projekata zapošljavanja koje finansira Republika Srpska, inostrani i domaći finansijeri – organizacije,
- pravo agencije za naplatu naknade od lica koja su promijenila posao posredstvom privatnih agencija za posredovanje pri zapošljavanju,
- da javni zavodi i privatne agencije obavezno sarađuju u oblasti: posredovanja pri zapošljavanju, međusobne razmjene informacija i sprovođenja zajedničkih mjera zapošljavanja,
- da su privatne agencije za posredovanje pri zapošljavanju dužne da dostavljaju izvještaje o radu Ministarstvu rada.

2. Uredba o privatnim agencijama za posredovanje pri zapošljavanju (Službene novine Federacije BiH br. 29/09)

Predloženim izmjenama i dopunama Uredbe, predviđeno je:

- pravo fizičkih lica kao poduzetnika da obavljaju poslove posredovanja pri zapošljavanju,
- uslovi za fizička lica kao poduzetnika za obavljanje poslova posredovanja,
- da se vrši naplata naknade od lica koja su promijenila posao posredstvom privatne agencije za posredovanje pri zapošljavanju,
- da zavodi i agencije sarađuju u oblasti: posredovanja u cilju zapošljavanja, međusobne razmjene informacija, osim informacija iz člana 15 Zakona o posredovanju (povjerljive informacije), sprovođenja zajedničkih programa i mjera aktivne politike zapošljavanja,
- da su privatne agencije za posredovanje pri zapošljavanju dužne da dostave izvještaje o radu Ministarstvu rada i socijalne politike,
- da je u poglavlju dostupnosti privatnih agencija javnim sredstvima, uređeno da se sredstva aktivnih mjera zapošljavanja dodjeljuju javnim ustanovama i privatnim agencijama pod jednakim uslovima, na osnovu objavljenog javnog poziva, sa definisanim kriterijima za dodjelu sredstava, osnovnim kvalifikacionim informacijama, obavezom zaključenja ugovora sa ministarstvom i dr.

3. Pravilnik o kriterijumima i postupku za dodjelu sredstava za sprovođenje aktivnih mjera zapošljavanja (u Republici Srpskoj)

Po prijedlogu novog Pravilnika, predviđeno je da se sredstva aktivnih mjera zapošljavanja dodjeljuju javnim ustanovama i privatnim agencijama pod jednakim uslovima, na osnovu objavljenog javnog poziva, sa definisanim kriterijima za dodjelu sredstava, osnovnim kvalifikacionim informacijama, obavezom zaključenja ugovora sa ministarstvom i dr.

4. Model javnog poziva za korištenje sredstava aktivnih mjera zapošljavanja

Prema Uredbi o privatnim agencijama za posredovanje pri zapošljavanju FBiH i Pravilniku o kriterijumima i postupku za dodjelu sredstava za sprovođenje aktivnih mjera zapošljavanja u RS, model javnog poziva uključuje:

- da poziv objavljuje resorno ministarstvo rada,
- da se pozivom utvrđuje iznos sredstava i/ili kategorija nezaposlenih,
- da pravo učešća imaju pod jednakim uslovima javne ustanove i privatne agencije,
- da se zahtjev podnosi na propisanim obrascima,
- da se pozivom određuju kriteriji izbora i kvalifikacione informacije, rokovi podnošenja i rokovi odlučivanja.

Zaključak

Zašto je važno usvojiti prijedloge novih zakonskih i podzakonskih akata?

- Zato jer je BiH ratifikovanjem Konvencije 181 iz 1997. godine, odnosno Preporuke o privatnim agencijama br. 188 Međunarodne organizacije rada (*International Labour Organization*), preuzela obavezu da će na tržištu rada urediti funkcionisanje privatnih agencija za pružanje usluga posredovanja pri zapošljavanju,
- Zato jer BiH ima obavezu da od februara 2011. izvještava Međunarodnu organizaciju rada (*International Labour Organization*) o stepenu usklađenosti i postignutim rezultatima,
- Zato što se ovakvim unapređenjem zakonskog i podzakonskog okvira stvaraju uslovi da se kroz fleksibilnije tržište rada uvode nove forme zapošljavanja, prvenstveno u vidu privremenog agencijskog rada,
- Zato što iskustva EU ukazuju na opravdanost ovakvog vida zapošljavanja. Naime, prema podacima međunarodnog udruženja *Ciett* koje zastupa interese privatnih agencija, 59% svih zaposlenih kroz ovaj vid zapošljavanja je mlađe od 30 godina, a 24% njih nema ni srednjoškolsko obrazovanje. Prema prosjeku za EU, 40% osoba koje se zapošljavaju putem ovih agencija su bile nezaposlene, a 43% njih poslije godinu dana rada preko agencija dobija status stalno zaposlenih osoba. Privatne agencije za zapošljavanje zapošljavaju oko 7 miliona radnika u EU na godišnjoj osnovi, što je ekvivalent od oko 2% od ukupnog broja zaposlenih.
- Zato što privatne agencije za zapošljavanje, putem savjetovanja i specifičnih obuka za nezaposlene, unapređuju njihove kvalifikacije što je naročito važno za mlade bez radnog iskustva i nekvalifikovanu radnu snagu,

- Zato što se koncept fleksigurnosti promoviše širom Evrope u cilju dinamizacije tržišta rada i uvođenja veće fleksibilnosti kod zapošljavanja, uz relativno nepromijenjen nivo sigurnosti za same zaposlene,
- Zato što se uvođenjem privatnih agencija za zapošljavanje, smanjuje monopol javnih ustanova, uvodi konkurencija zavodima za zapošljavanje u dijelu posredovanja, ali i podstiče komplementarnost i partnerstvo jednih i drugih u interesu nezaposlenih i poslodavaca,
- Zato što je nezaposlenoj osobi sasvim svejedno ko će je i kako zaposliti,
- Zato što ne treba da kasnimo za drugima, tamo gdje ne moramo.

U svakom slučaju, razloga je više nego dovoljno. Ipak, jedan je najvažniji – pomoći nezaposlenima da lakše i brže dođu do posla. Danas u BiH više od 500.000 ljudi traga za poslom i nadom da će imati priliku za bolji život, život dostojan čovjeka. Vjerujemo da postoji razumijevanje i dobra volja da se usvoje neophodna unapređenja zakonskog okvira koja bi doprinijela liberalizaciji tržišta rada i povećanju zaposlenosti.

Posjetite nas na Facebook grupi „Ivica i Marica traže posao“

The screenshot shows the Edin blog website in Internet Explorer. The browser address bar displays <http://www.blog.edabl.org/>. The page layout includes a header with the GDA logo and navigation links (Home, Arhiva, Kontakt, RSS). The main content area features three articles:

- Projekat „Liberalizacija tržišta rada“ – uvođenje javno-privatnog partnerstva u zapošljavanju** by Slobodanka Dukić (0 Autoru), dated 28. maj 2011 21:59. The article discusses the challenges of job creation in BiH and the need for public-private partnerships.
- Dok smo razmišljali o liberalizaciji tržišta rada, čitali smo priču „Ivica i Marica“** by Ivan Jevđović (0 Autoru), dated 24. maj 2011 09:11. The article reflects on the economic situation in BiH and the impact of liberalization.
- Konvencija 181 – dokument koji mnogo obećava** by Aleksandar Draganić (0 Autoru), dated 16. maj 2011 00:53. The article discusses the implications of the 181 Convention for the labor market.

The right sidebar contains a Facebook group link titled "IVICA I MARICA TRAJE POSAO" with 605 likes. Below this, there is a list of authors (Aleksandar Draganić (1), Slobodanka Dukić (1), Ivan Jevđović (1)), an archive section for 2011 (Maj (3)), and a category section for "Zapošljavanje (3)".

Posjetite Edin blog <http://www.blog.edabl.org/>

liberalizacija

liberalizacija
TRŽIŠTA RADA

Projekat podržali:

Projekat realizovali:

